

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiæ Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiæ

5. De peccato mortali & veniali.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

C A P. V.

De Peccato Mortali & Veniali.

PECCATUM aliud mortale, dictum sic, quia ob gratiam sui, gratiam & amicitiam cum Deo soluit, pœnamque æternam meretur.

Mortalia ex genere sunt, quæ in Dei iniuriam directè tendunt, vel cum proximi iniuria, damno; vel ipsius operantis graui incommmodo, contra naturæ ordinem iuncta sunt: scilicet peccata contra Theologicas virtutes, contra Religionem, iustitiam, Charitatem proximi, & ad luxuriam pertinentia. Verum quæ ex genere suo mortalia sunt, per accidens possunt fieri venialia.

Aliud peccatum est veniale, sic dictum, quia cum ob leuitatem, gratiam & amicitiam cum Deo non tollat, quamvis feruorem charitatis minuat; neque æternam sed temporalem pœnam meretur, infirmitatem facile curabilem animæ ad fert, veniamque facile consequitur. De his Sapiens Prov. 24. Septies in die cadit iustus.

Etsi peccata venialia sint contra legem Dei, non tamen sunt contra finem legis, quæ est charitas & amicitia cum Deo: vel dici potest. Venialia non esse contra legem Dei præcipuam, & quæ simpliciter necessaria sit ad salutem.

Peccati mortalis & venialis differentia accidentales sunt per se loquendo, ut constat in paruo & magno furto. Nihilominus tamen mortale differt à veniali essentialiter, nam mortale auertit hominem ab infinito bono: Veniale autem continet deordinationem

circa

THEOLOGIAE

56 circa ea quæ sunt ad finem illum , ideo infinite di-
stant,& hinc ex venialib. multiplicatis non potest fieri mortale, quia ex finitis nunquam efficitur infinitum.

4 Pecata venialia sunt vel ex genere suo , vel ex materiae leuitate, vel ex imperfectione actus.

5 Cum aliquid per se malum non est , sed indiffe-
rens , excessus in eius appetitione usus est tantum
veniale V. C. excessus in cibo, potu, coniugij usu, ira,
timore, tristitia, &c. nam in his mediocritatem attin-
gere difficile est.

6 In peccatis quibusdam aduersus Deum ; ut sunt,
odium Dei, infidelitas, periurium assertorium , non
reperitur veniale ob paruitatem materiae , quia inte-
gratio & tota quantitas deformitatis in eo reperi-
tur, ut videre in Odio Dei : Quicquid enim in Deo
oderis, infinitam eius bonitatem odisti.

Mortale ex genere fit veniale ob leuitatem mate-
riae; ut furtum, detractione, quia ubi est parua materia
ibi etiam parua culpa oriiri potest.

7 Si plurum transgressionum materia paruae, neq;
secundum se , neq; secundum Effectum moraliter
coalescunt, nunquam efficitur mortale (V. C. si op-
fex omnibus diebus festis per quadram seclusum
scandalo & contemptu laboret &c. nunquam mor-
tale) si vero coalescant , tunc ultimæ transgressiones
V. C. ultimi furti materia propter connexionem cum
antecedentibus , & rei alienæ modicæ iniustam de-
tentionem, fit mortale.

8 Qui voulit, se quotidiè recitarum Pater & Ave
ita ut oratio cuiusque diei onus sit, & si toto anno in-
termittat, peccat semper per se loquendo venialiter.
Per accidens tamen , ratione periculi labendi in
mortale, potest fieri , ut propositum mentiri leui-

ter, modicum tempore iejunii comedendi, &c. fiat mortale. 68.

OB. Illud Augustini. Minuta plura peccata occidunt, id est, dispositiuē.

In voto reali, puta quotidie dandam paruam eleemosynam, censetur vouens se obligare, si uno aut pluribus diebus intermittat, postea compēsaturum, quare in talis voti obligatione mortaliter peccari potest. 9

Si quis violet partem p̄cepti, ea non omnino 10
absolutè, sed cum comparatione ad totum, cuius pars est, prudentis viri iudicio spectanda est; vt intelligatur, sitne sufficiens obiectum peccati mortalisi.

Motus appetitus sensitiui circa malum, interdum 11
ante omnem deliberationem rationis excitantur: id eoque dicuntur primò primi, & omni culpa vacant.

Motus appetitus sensitiui, qui diuinorum secundo 12
primi, sequuntur deliberationem rationis imperfetam, ideoque venialia; vt videre in semibriis, semi-dormientibus, irā & timore perturbatis, vigilantiibus.

Fieri potest, vt homo ita tristitia absorbeat, vt 13
sine peccato sibi aliquando necem inferat. Ratio est,
quia vt consensus moraliter bonus vel malus sit, debet esse rationis superioris, seu mentis, attendentis rationibus aeternis honestatis, secundum legem Dei,
& non solum rationis inferioris antecedentis, ex motu commoditatis temporalis. 71.

N.B. Concupiscentia peccatum vocatur, quia peccato facta est, ait Sanctus Augustinus.